

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2011-318-0425

Dato: 7. november 2011

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 32 af 11.oktober 2011

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/

Søren Schou

Spørgsmål 32:

Vil Ministeren kommenterer dommen, jf. folketingsåret 2010-11, 1. samling, i SAU alm. del SAU alm. del – bilag 249 (fortroligt), særligt afgørelsen om, at en Volvo XC 90, ikke er en normal gulpladefirmabil der regnes som et ”specialkøretøj”, idet netop denne bil ellers sælges som netop gulpladefirmabil, jf. <<http://www.bilia.dk/Menu/Varebiler/Volvo-varevogne/Volvo-XC90-Van/> <<http://www.bilia.dk/Menu/Varebiler/Volvo-varevogne/Volvo-XC90-Van/>?

Svar: Den pågældende dom, der er offentliggjort som SKM2011.367.BR, vedrørte spørgsmålet, om en hovedanpartshaver skulle beskattes af fri bil i indkomstårene 2004 til 2006. Det bemærkes, at sagen fortsat verserer, idet dommen er anket til Vestre Landsret.

Jeg finder således ikke at burde kommentere den konkrete sag, men vil nedenfor mere generelt redegøre for reglerne på området.

Den skattepligtige skal ved indkomstopgørelsen medregne vederlag af værdien af privat benyttelse af andres biler, når benyttelsen sker som led i et ansættelsesforhold eller som led i aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Dette fremgår af ligningslovens § 16, stk. 1 og stk. 4. Den årlige værdi sættes til 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten. Den skattepligtige værdi beregnes dog af mindst 160.000 kr.

Det følger også af ligningslovens § 16, stk. 4, at der er en formodning for, at biler på gule plader, hvor der ikke skal betales privatbenyttelsesafgift, ikke er til rådighed for privat anvendelse. Hvis der betales privatbenyttelsesafgift, hvis bilen stilles til rådighed for privat anvendelse eller den faktisk anvendes privat, forsvinder denne formodningsregel, og brugeren beskattes som hovedregel efter ovenstående regler om fri bil.

Der gælder dog i praksis andre regler for særlige køretøjer, herunder visse specialindrettede køretøjer, der ikke kan anses for egnede som alternativ til en privat bil. Den, der har erhvervsmæssigt behov for at anvende et sådant køretøj, beskattes ikke af kørsel mellem hjem og arbejde og af en vis nærmere fastlagt privat kørsel i forbindelse med anvendelsen. Anvendes køretøjet privat herudover, beskattes værdien heraf efter ligningslovens § 16, stk. 3.

Afgørelsen af om et køretøj er uegnet til at træde i stedet for en anden privat bil, fordi det er specialindrettet, er en konkret vurdering, hvor der lægges vægt på en række momenter, som fx fastgjorte reoler i større dele af bilens lastrum, som er nødvendige for at udføre arbejdet, eller voldsom tilsmudsning og eventuelle lugtgener. Derimod tillægges det ikke særlig betydning, hvordan køretøjet har været markedsført eller solgt.